

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra 1. Del : 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "1. Del : 1812-42", i Heiberg, Johanne Luise: *1. Del : 1812-42*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr05val-shoot-idm139983403777472/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1. Del : 1812-42

Hymnotherapy.

Til Prof. Heiberg, hans Kone og Moder.	
Naar Vaaren atter paa Mark og Eng Imellem Planterne blomster fletter.	
Og hist og her den duftende Væng	5
Er pyntet med Grupper af smaa Bouquetter;	
Naar Storkeu. Bøndernes Skildvagt, staaer	
Og strækker sin Hals saa stift paa Gavlen,	
Og Landmanden pløier, planter og saaer,	
Og lægger Planer for Efteraars-Avten;	10
Da drager jeg, elskede Venner! langt,	
Ak, langt fra Eder med Damp og Heste;	
Min Postvogn ruller, mit Skib gaar rankt.	
Jeg kører og seiler, mit Bryst er trængt.	
Blandt al den Damp og de Heste.	15
Jeg skal ei gaar i den kjoelige Lund	
Jaar med Eder til Rungsteds Bakke;	
Ei see henover det delilige Saand,	
Hvor Maagen lavt paa Vandene flakker;	
Ei der med Øiet paaakten jeg kan	20
Den lune Formiddag liggende drømme,	
Mens Solstrimen længs det sitrende Vaad	
Og Kysten i Fæt for Øinene svømme;	
Ei skal jeg vækkes af Eder ihæst,	
Naar I med et Udsaab en Seiler behøde.	25
Og Skibet nu kommer med Vimpel og Mast,	
De skinnende Seil som yndig Contrast	
Til de himmelblaae Vande derude.	
Jeg skal ei gaar med Eder jaar	
Til Vallerødshøien ved Hirschholms Banker.	30
Hvor Pennaberget som Minde staaer	
Om vore gjensidigt skiftede Tanker;	
Ei der mig fryde ved Demringens Ro,	
De lulle Tasger, der indhylle Dalen,	
Og more mig med den taalmodige Ko,	35
Der vifter Bræuserne bort med Hælen;	

Skal ei betragte det eensomme Hvoen.
Der koster til Sjalbaud tuusindige Blikke,
Den triste Skov, den forbrændte Green,
Og nær ved Stranden den magtige Steen,
5 Som Rotgegne skvalpende slikke.

Jeg skal ei atter som tidt ifjor
Med Eder i Slotshavens Gange spadsero,
Og lytte til Spurvenes kviddrende Chor,
I Mængel af Andre, der vil musicere;
10 Ei undre mig over den uddøde Pragt,
Det nedre Slot, de svundne Casander,
Og høre, hvad Skoningerkongen har sagt
Om Speer af Terrasser i Tørnes Rader;
Ei tale med Eder om Hoffats Glands,
15 Ei mindes bedrovet tidligt og silde
Banquetter paa Slottet og Toure tilvands,
Og Hesten, der foer paa Veien i Dands
Med den nuntre Dronning Mathilde.

Ak nei! om syvende Christians Hof
Jeg med Fru Gyldenborg ei skal tale;
20 Ei med Johan Ludvig om Form og Stof
Og om Poeter, der næsten er² gale.
Ak Gud! og Bellmanns Sange! Ja hvem
Skal synge for mig den dæilige Vise
Om „Mor på Tuppen“ og hver af dem,
Jeg hørte saa tidt af Johanne Luise.
Heretter maa jeg vel synge paa Fransk;
25 Fra By til By den Belgende rønder;
Og Luften er lusomet, og Damen er spansk,
Og Athing er hødligt, men Intet er dansk.
Og langt fra mig mine Venner!

— Da Sommeren veved et Slør ifjor
Af hvide Taager om Hirschholms Nætter,
Da døtted² mit Kammer af maagen en Flør
35 Fra Eder, Flåkede! sendte Bouquetter.
Iaar, hvad sender jeg Eder igjen?